

AV Hollandia *krijtstrepen in rood en wit*

Over erwten, bonen, asbest en fijnstof

In de jaren zeventig en tachtig van de vorige eeuw woonde ik gedurende een periode van tien jaar aan 't Keern. Mijn huis (nr. 191) stond niet ver van de afslag naar Bobeldijk. Met de hond die ik toen bezat wandelde ik zeer dikwijls over de Bobeldijkerweg naar de overzijde van de A7 om hem daar in een weiland te laten rennen. Het viaduct dat het oversteken nu vergemakkelijkt was er in die jaren nog niet. Op weg naar het weiland passeerde ik aan de linkerkant van de Bobeldijkerweg eerst een bouwteje waar met ouderwetse middelen vooral erwten, bonen, kool en aardappels werden geteeld, dan een weiland met in het midden een damhek en tenslotte het oude woonwagenkamp. Niet altijd zocht ik voor het uitlaten van mijn hond een weijtje aan de westzijde van de A7 op. Eén van de alternatieven betrof een wandeling vanaf mijn huis naar het Missiehuis. Om daar te komen liep ik naar de Bobeldijkerweg, klom over het genoemde damhek, liep over het weiland tot de betonnen boerenbrug die de oevers van de Grote Wijzend met elkaar verbond, stak de brug over en doorkruiste tenslotte nog een stukje weiland. Zonder door iemand gestoord te worden scharrelden hond en baasje dan een tijdje over het terrein dat bij het Missiehuis hoorde. De zelfredzaamheid van de paters stond mij wel aan. Voor groente, fruit, eieren en kip konden ze in hun eigen moestuin en kippenhok terecht. Wat ik me ook nog herinner is het piepkleine kerkhofje onder de hoge bomen in de nabijheid van de N506.

De aardappels en peulvruchten die ik in de tijd dat ik aan 't Keern woonde at waren meestal afkomstig van het bouwteje waarop ik vanaf mijn woonerf ook zicht had. De foto met daarop een vuurtje van bonenstro is gemaakt vanuit de achtertuin. In deze korte terugblik op een persoonlijk stukje *goeie ouwe tijd* mag een opmerking over het woonwagenkamp niet ontbreken. Het kamp - toen dus nog gelegen aan de zuidzijde van de weg naar Bobeldijk - was een oord waar wet en regelgeving maar lastig gevonden werden. Om de zoveel tijd werd er bij westenwind - het verkeer op de snelweg mocht geen hinder van de rook ondervinden - een voorraad versleten autobanden in de fik gestoken. Als van de brand alleen de lucht nog was te ruiken kwam de politie langs om poolshoogte nemen. Een confrontatie met de kampers ging onze sterke arm liever uit de weg. De ingang van het woonwagenkamp nodigde (mij) niet uit om er eens een kijkje te gaan nemen. Omringd door bomen en struiken zag het baasje dat zijn hond uitliet een pleintje van korrelig zwart spul waaromheen wat woonwagens stonden. Het volk dat er rond liep zou je vrijgevochten kunnen noemen, het deed altijd precies waar het zin in had en leek geen enkele boodschap te hebben voor wie niet bij hen hoorde. Mensen uit mijn buurt zeiden dat de kampers leefden van autosloop en duistere zaakjes.

Na het prettig gekleurde **toen** komt het **nu** met al z'n haken en z'n ogen. *Iets* is immers al gauw niet goed of het deugt niet. Ik blijf op de Blauwe Berg - of het gebied in *mijn* tijd ook al zo heette kan ik me niet herinneren - en het eerste dat opvalt is dat het gebied het gebied niet meer is. Het bouwteje en de weilanden hebben plaats gemaakt voor sportaccommodaties en woningen, het woonwagenkamp is verplaatst naar de noordzijde van de Bobeldijkerweg en het Missiehuis heeft gezelschap gekregen van gebouwen waarin men zich bezig houdt met onderwijs en archivering. Aanvankelijk was het de bedoeling dat er van het hoofdzakelijk agrarische gebied tussen 't Keern, Bobeldijkerweg, A7 en N506 een sport- en recreatiepark gemaakt zou worden, maar de gemeente Hoorn verschoot van kleur toen ze het prijskaartje van dat plan zag hangen. Met een straatje huizen dacht de gemeente het nakende financiële probleem het hoofd te kunnen bieden, dacht, want natuurlijk viel het tegen en uiteindelijk werd het straatje een hele wijk. Inmiddels weten de eerste bewoners van de wijk wat het is om op de Blauwe Berg te wonen. Onverdeeld aangenaam is het niet. [FUNINHOORN.nl](http://www.funinhoorn.nl), een organisatie die haar website opent met het aanlokkelijke *DAGJE UIT IN WEST FRIESLAND*, heeft de problematische aspecten van het wonen in de nieuwe wijk op een rijtje* gezet. Lawaai - afkomstig van de A7 en de overdekte ijsbaan - teistert er het oor, verontreinigde lucht - een combinatie van stikstofdioxide, fijnstof, benzeen en koolmonoxyde - dringt er via de longen lichaam binnen. Er zijn betere omgevingen om in te leven. De website laat ook weten dat er op het terrein tussen de ijsbaan en het viaduct over de snelweg maanmannetjes in witte pakken bezig zijn met het afvoeren van de asbesthoudende bovenlaag van de grond ter plekke. Ooit zou daar een vuilstortplaats geweest zijn. - Als ik me niet vergis is het de plek waar ooit het oude woonwagenkamp gevestigd was. - Het kan zijn dat de naam Blauwe Berg ontleend is aan een herberg die er ooit stond. De soep die er toen werd opgediend moet van heel wat betere kwaliteit zijn geweest dan het brouwsel dat de gemeente Hoorn er haar *gasten* vandaag de dag te eten geeft.

* surf naar <http://www.funinhoorn.nl/nieuwbouw-blauweberg.htm> en huiver.